

Font de la Cabana del Ton

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de la Castellassa de Can Torres
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 768

Coordenades:

Latitud: 41.63136
Longitud: 2.02441
UTM Est (X): 418739
UTM Nord (Y): 4609307

Classificació

Número de fitxa 08120 - 425
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Només raja en èpoques de pluja.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08119A002000110000YP
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 13/05/2021 - 18:11

Descripció

Font o surgència intermitent situada per sobre de la Cabana del Ton, en una raconada ombrívola de la cinglera, on la roca està tapissada d'orella d'ós florida, falgueres i altres briòfits. Un cop situats a la cruïlla de camins que se situen en el Coll de la Castellassa, seguir en direcció al monòlit de la Castellassa de Can

Torres. Dessota el rocater, un cop deixada enrere la Canal de la Dona Morta, s'endevina un corriol molt amagat, gairebé imperceptible que baixa arranat a la roca, amb un fort pendent, que no cal perdre de vista fins que arriba a la balma coneguda com a Cabana del Ton.

Quan finalment acaba el corriol de baixada, a mà esquerra, per sobre mateix de la balma hi ha les restes d'un petit mur de pedra seca amb un graó gairebé desaparegut, que permet accedir-hi. Entrant per aquí, a mà esquerra ja s'observa el pany de paret de la cinglera. És en aquest costat de la roca calcària que hi ha un degotall amb un petit orifici que quan plou molt, raja i omple un bassal situat al davant mateix, actualment brut de fullaraca. Si mirem al damunt mateix, a uns dos metres i mig d'alçada s'observa un retall fet a la roca amb una pica rectangular artificial feta amb maó i resseguint la paret quan el terreny baixa pronunciadament cap a la balma, encara es pot observar un canaló d'uns tres metres de llargària, fet amb morter.

A excepció de la surgència, totes aquestes construccions, avui fetes malbé i sense connexió aparent, formaven part d'un sistema de captació d'aigües amb conduccions fins i tot metàl·liques que permetien abastir la balma aprofitant el desnivell del terreny.

Història

La font està relacionada amb la Cabana del Ton, una balma murada molt amagada, amb la boca orientada a llevant de la qual encara es conserva la pica d'aigua, la llar de foc i el pedrís interior.

Els vestigis més recents del seu aprofitament com abríc o refugi, daten de fa un segle, amb la presència del carboner matadeperenc Roc Garcia, que popularment donà nom al refugi com a la Balma d'en Roc. Posteriorment, durant els anys de la Guerra Civil espanyola, s'hi refugià un altre matadeperenc, en Ton Rossinyol, que va originar el nom amb el qual és coneguda encara actualment. Pels volts de l'any 2019, la direcció del Parc Natural prengué la decisió de desmantellar i netejar aquest indret.

